र्ह्यर्थस्य मर्रः पुत्रो मर्रोः पुत्रः प्रतीन्धकः । प्रतीर्न्थकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिर्यः मुतः ॥ १॥ पुत्रः कीर्तिर्यस्यापि देवमी इति स्मृतः । देवनीहस्य विबुधो विबुधस्य मरुन्थिकः ॥ १०॥ मकान्ध्रक्षुतो राजा कीर्तिरातो मकाबलः । कीर्तिर्गतस्य राजर्येन् क्रिंरोमा व्यंजायत ॥ ११ ॥ मर्कोरीन्यास्तु धर्मात्मा स्वर्धारीमिति विश्वतः । स्वर्णार्रीम्पास्तु राजर्षेर्ह्यस्वेरीमा व्यजायत ॥ १२ ॥ तस्य पुत्रद्भयं जज्ञे धर्मज्ञस्य मकात्मनः । ड्येष्ठो उरुमृनुजो भ्राता मम वीरः कुर्शेधजः ॥ १३॥ मां तु ज्येष्ठं पिता राज्ये सो अभिषिच्य नराधिपः कुशधजं समावेश्य भारं मिय वनं गतः ॥ १८॥ वृद्धे पितिर स्वर्याते धर्मेण धुरमावकं । भ्रातरं देवसंकाशं स्नेकात् पश्यन् कुशंधतं ॥ १५॥ 🔆 कस्यचित् व्रथ कालस्य सांकार्रयाद्गितः पुरात् । ६६ सुधन्वा वीर्यवान् राजा मिथिलीमवरोधकः ॥ १६॥ स च मे प्रेषयामास शैवं धनुरुनुत्तमं । सीर्ता च कन्या पद्मात्ती मक्यं वे दीयतामिति ॥ १७ ॥ तस्या अप्रदानाह्रकार्षे युद्धमासीन्मया सक् । स क्तो अभिमुखो राजा सुधन्वा तु मया रणे ॥ १८ ॥